

mellem 60 og 75 %. Ud fra en vurdering af at koncernregnskaber er meget betydningsfulde for regnskabsbrugere, til tider måske mere vigtige end årsregnskaber, synes en yderligere reduktion af regnskabsbrugernes adgang til at få relevante oplysninger om efter danske forhold betydningsfulde virksomheder betænkelig. Der synes ikke at være sket sådanne ændringer i virksomhedsstrukturen siden 1990, at viden om denne størrelse virksomheder skulle være mindre påtrængende.

Mange små koncerner skyldes skattemæssige hensyn og består formentligt alene af et holdingselskab og et eller to datterselskaber. Hvis der ikke er store mellemværender og transaktioner mellem sådanne, typisk små selskaber, således at koncernens omtrentlige tal ofte kan læses ud fra en sammenstilling af selskabernes egne årsregnskaber, er der ikke større betænkelighed ved at fastholde små koncerners fritagelse for aflæggelse af koncernregnskab.

En anden stor gruppe af små koncerner er underkoncerner, der i stort omfang vil være fritaget i forvejen på grund af reglerne i gældende lovs § 2 a, der videreføres i forslaget § 112. Her er der en anden situation, fordi det manglende koncernregnskab til dels kompenseres ved et trin højere koncernregnskab. Se nedenfor under bemærkningerne til § 112.

Der henvises i øvrigt til Regnskabsrådets rapport, afsnit 11.2.3, om et rimeligt forhold mellem nytten af regnskabsoplysninger og omkostningerne med at fremskaffe disse.

Stk. 2 anfører hvilken beregningsmetode, som skal anvendes ved beregningen af, hvorvidt størrelsesgrænserne overskrides. Bestemmelsen foreskriver, at der ikke skal foretages intern eliminering inden beregningen.

Stk. 3 viderefører den nuværende bestemmelse. Fordelen ved at have en to-års periode er, at et enkelt år med over- eller underskridelse af størrelserne ikke uden videre medfører ændringer i koncernregnskabspligten.

I overensstemmelse med hidtidig praksis kan nyetablerede koncerner ikke anvende lempelsesbestemmelsen, hvis de ved aflæggelsen af deres første koncernregnskab kan konstatere, at 2 af de 3 størrelsesgrænser i stk. 1 er overskredet.

Til § 111

Forslaget § 111, stk. 1, lovfæster hidtidig fortolkningspraksis, hvorefter en modervirksomhed i de tilfælde, hvor den eneste eller samtlige dattervirksomheder kan eller skal udeholdes af konsolideringen, slet

ikke behøver at udarbejde koncernregnskab, jf. nuværende lovs § 2 b og 7. direktivs artikel 13 og 14.

Stk. 2 viderefører den gældende administrative praksis, hvorefter en erhvervsdrivende fond, der kan udeholdes af sit eget koncernregnskab, også kan undlade at aflægge koncernregnskab, hvis der kun er én dattervirksomhed, jf. gældende lovs § 28, stk. 4, i lov om erhvervsdrivende fonde.

Til § 112

Efter gældende lovs § 2 a kan en dansk modervirksomhed for en underkoncern indsende et koncernregnskab for en modervirksomhed højere oppe i en storkoncern i stedet for selv at aflægge eget koncernregnskab, forudsat modervirksomheden hører under lovgivningen i et EU-land eller i et andet land, hvor med Fællesskabet har indgået en juridisk bindende aftale om de her omhandlede forhold, f.eks. et EØS-land, jf. 7. direktivs artikel 7 og 8. Direktivets artikel 11 tillader noget tilsvarende for en højere modervirksomhed, der ikke henhørte under en medlemsstat, f.eks. en amerikansk modervirksomhed, men denne var ikke implementeret af Danmark.

Regnskabsrådets rapport foreslår, at Danmark nu implementerer 7. direktivs artikel 11, selvom denne ikke er obligatorisk. Hvis man ønsker at fremme udenlandske investeringer i Danmark, forekommer det uheldigt ikke at tillade en sådan ordning også for tredjelandes modervirksomheder. Til gengæld skal det kompenserende koncernregnskab for den udenlandske modervirksomhed opfylde visse kvalitetskrav. Kvalitetskravet har som forudsætning, at koncernregnskaber, der udarbejdes efter 7. direktiv, har en kvalitet, der tilfredsstiller regnskabsbrugere. Situationen er mere blandet uden for EU. Imidlertid har udviklingen ført med sig, at koncernregnskaber, der udarbejdes efter de internationale regnskabsstandarder (IAS) eller – normalt – efter de amerikanske regler (US-GAAP), må anses for uden videre at opfylde kvalitetskravet. Det er dog alene Europakommissionen og i sidste ende EF-domstolen, der er berettiget til at fastslå generelt, hvorvidt et i forhold til EU udenlandsk – eller internationalt – sæt af regnskabsregler kan anvendes uden videre. Medlemsstaterne hver for sig kan kun skønne herover konkret. Kvalitetskravet har lighedspunkter med kvalitetskravet til koncernregnskaber for udenlandske virksomheder fra tredjelande, der udøver aktiviteter via en filial her i landet, jf. forslaget § 144, stk. 2.

De nugældende regler har været meget anvendt af danske underkoncerner af koncerner med hovedsæde i EU. I almindelighed har reglerne ikke givet anled-